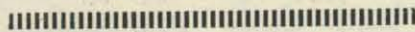

Խորենացին Մաթուաղային ու Թէոդորոսին
հակառակ հայ եկեղեցու ամբողջ լրութեան հետ
անբաժան մնաց: Կարելոր է նոյնպէս դիտել,
որ Վարդավառի կամ Պայծառակերպութեան
տօնը եկեղեցու մէջ Զ. դարում հաստատուե-
ցաւ: Ճառի լեզուն Խորենացու Պիտոյից Գիրքն
է յիշեցնում:

632 թուից յետոյ Խորխոռունեաց Մովսէս
եպիսկոպոսը այլ եւս երկար չապրեցաւ: Նա
«լի եւ պարարտ ծերութեամբ» իր արդիւնա-
չատ կեանքը կնքեց 120 տարեկան հասակում
638 թուին:

Ա. ԶԱՄԻՆԵԱՆ
Մայիս 1931

Նոր Նախիջեւան

Իմ գիւղս

Նորէն Թախի՛ծն է գրկեր գիւղն աւերուն,
Ու հով մը խուլ կը կաղկանձէ դաշտին մէջ
Սուգն անպատում տերեւաբափ ծառերուն,
Եւ աշունն ալ կ'իյնայ առէջ առ առէջ:

Ու ես առջեւ գիւղանկարին այս տրտում
— Պատերազմի արեւախրքներն ողբերգող —
Կը տառապիմ արտասուելու անկարող:

Ո՛վ իմ գիւղակս հայրենի, ո՛րք, աւերած,
Այժմ աւա՛ղ լըճուած նոյն իսկ երազէդ,
Զորքած բաղեղ մ'ինչպէս ծառին պըլլըւած,
Կը յամառիս պահել պատրանք մ'անցեալէդ:

Պուն իմ սրտիս առկայծող ջահն ես սիրուն
Զոր կը սպառնան մարել հովե՛րը վաղուան.
Բայց ես, գի՛ւղ եմ, քեզ պիտի բնաւ չըմոռնամ...:

Ա. ՍԵՄԱ